

Prædiken til Anden Juledag 2022

26. december Sankt Stefans dag

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: 103 Barn Jesus i en krybbe lå

125 Mit hjerte altid vanker

Ny salme om Sankt Stefan (ark)

-

Ny salme: Når alle mine mange fejl (ark)

119 Julen har bragt velsignet bud.

120 Glade jul, dejlige jul

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus:

Jesus sagde: »Derfor, se, jeg sender profeter og vise og skriftkloge til jer; nogle af dem vil I slå ihjel og korsfæste, andre vil I piske i jeres synagoger og forfølge fra by til by. For over jer må alt det retfærdige blod komme, der er udgydt på jorden, lige fra den retfærdige Abels blod til blodet af Zakarias, Barakias' søn, som I dræbte mellem templet og alteret. Sandelig siger jeg jer: Det skal alt sammen komme over denne slægt. Jerusalem, Jerusalem! du, som slår profeterne ihjel og stener dem, der er sendt til dig. Hvor ofte ville jeg ikke samle dine børn, som en høne samler sine kyllinger under vingerne, men I ville ikke. Se, jeres hus bliver overladt til jer selv, øde og tomt. For jeg siger jer: Fra nu af skal I ikke se mig, før I siger: Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn!« Matthæusevangeliet 23,34-39

2. juledag hedder også Sankt Stefans dag. Og i dag, ovenpå et par dage, hvor vi har hørt om Jesu fødsel, så skal vi i dag høre om, hvordan det budskab, at Gud blev menneske, for at være sammen med os og lave en frelseplan, blev modtaget.

Man vi skal lige have det det glædelige budskab til at stå frem, inden vi taler om modtagelsen af det. Det glædelige budskab er, som det lyder i juleevangeliet:

Der er født os en frelser. Han er Kristus, Herren.

Det er et dejligt budskab! Og man kunne jo nok forvente en bedre modtagelse end budskabet fik, men nej! Bibelen maler ikke et rosenrødt billede af at alt nu er godt, fryd og julehygge – og det kan jeg godt li. Der er en realistisk skildring af meget vrede mennesker, der ikke vil modtage budskabet og lave om på det verdensbillede og den tro de har.

Julebudskabet om Jesu fødsel ER et dejligt budskab, men det gør ikke alt godt med et penselstrøg.

Der er stadig krig og ufred

Der er stadig mange, der ikke tror på Kristus...

Og i vores liv er der stadig mange familieproblemer, ... børn, der ikke taler med deres forældre. Og i år har jeg – bare for at give et eksempel – ikke kunne holde jul med mine forældre, som jeg ellers plejer, fordi de var for dårlige til at være sammen med andre... Min jul blev heller ikke hvad jeg havde håbet.... Og den julesorg er jeg nok ikke ene om at bære.

Julen kan føles som om vi bærer på sten... Og alligevel, så er julen det bedste der er sket for os. Kristi fødsel er en gave også til dem, til os, hvor det enten gør lidt ondt at se andres glæde i spejlet og det føles som om julelysene reflekterer egne fejl.

Men det gør nok alligevel ikke så ondt, som det gjorde på Stefan, som vi møder i dagens tekst fra Apostlenes Gerninger. Stefanus rankede stolt hovedet og stod ved sin tro på Kristus, selv om det kostede ham livet.

Apostlenes Gerninger fortæller, at Stefanus var en af den første menigheds syv kirketjenere eller diakoner, som de blev kaldt. De syv diakoner blev udvalgt til at tage sig af 'tjenesten ved bordene'.

I den første kristne menighed spiste man sammen hver dag. Jo flere man blev, jo mere var der brug for organisering ved uddelingen af mad. Og det var altså en af Stefanus' opgaver.

Men Stefanus er mere end bordtjener, han forkynder også evangeliet om Jesus Kristus. Modstanden mod de kristne bryder dog ud blandt nogle af Jerusalems jøder, og falske vidner anklager Stefanus for gudsbespottelse.

Ved retssagen holder Stefanus en lang forsvarstale, hvor han genfortæller Israels historie i lyset af Jesus Kristus og altså kæder Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente sammen. Men denne sammenkædning gør folk vrede. Det er en anden tolkning end de er vant til, og Stefanus bliver dømt, ført uden for byen og stenet. Inden Stefanus dør, fyldes han af Helligånden og ser himlen åben. Han ser Gud og Jesus og beder dem om at tilgive dem, der er i færd med at myrde ham.

Stefanus blev altså den første kristne, som mistede livet, alene fordi han bekendte sig til kristendommen. Det er det, man kalder

en martyr. Ordet martyr betyder sandhedsvidne. Stefanus blev altså myrdet, fordi han vidnede med sandhed om Jesus Kristus.

En af tilskuerne til mordet er en ung jøde, som hedder Saulus. Han passer på mordernes kapper, mens de stener Stefanus, og han bifalder mordet. Saulus kommer man til at høre meget mere om i Det Nye Testamente.

Han bliver nemlig omvendt til kristendommen og får et nyt navn: Paulus. ... Og Paulus er rigt repræsenteret i vores bibel med mange breve, som vi stadig læser op af til gudstjenesten.

Fortællingen om Stefanus vidner om, at det dengang i høj grad var en alvorlig sag at blive kristen. Både den romerske overmagt og de jødiske medborgere forfulgte i flere omgange de kristne.

Vi ved at man i de første mange århundreder af kristendommens historie risikerede sit liv, hvis man bekendte sig som kristen. Overraskende for nogen, er at det gør man stadig mange steder i verden den dag i dag. Kristendomsforfølgelse er desværre ikke noget, der kun lå i fortiden, den er i nutiden, og det ser ud til at det også varer ved...

På trods af hvordan mennesket modtager budskabet om fred med ufred, så fejrer vi i dag stadig fødslen af Jesus.

Vi ved at budskabet stadig vækker modstand. Det mindes vi om...

Vi hylder i dag, dem, der har haft mod til at betale en høj pris for at levere budskabet videre, og stadig lider under forfølgelse.

Og så skal vi minde hinanden om, at uanset hvordan verden har modtaget det glædelige budskab, uanset hvad der foregår i vores

liv, der afholder os fra at have den perfekte jul, så er vor frelser blevet født!

Evangelium betyder glædeligt budskab. Og uanset alt larm, alle svigt, al modstand, så er vi modtagere af et glædeligt budskab.

Der er født os en frelser. Han er Kristus, Herren.

Vi lader lige budskabet stå et øjeblik.

Så det kan komme igennem, på trods af der rundt i verden er folk, der stadig lider martyrdøden eller er forfulgte for deres tros skyld.

På trods af vores egne fejl synes at spejle sig i julekuglerne ved hjælp af alle julelysene.

På trods af ensomheden, der overdøves af larm fra de 4 forskellige julekalendere, der blev vist på TV og Radio Soft, der spillede en lang række af Cheasy julesange om kærlighed, der burde få en ekstra chance i juletiden.

Der er født os en frelser. Han er Kristus, Herren.

Det betyder, at vi har en nærværende Gud, der kom i julen, for at kæmpe vores sag. For at vide hvordan det er at være menneske. For at være en bror

Det betyder at vi efter døden skal ses igen. Og at det hul, vi efterlader i hinandens liv, kommer til at blive fyldt ud med kærlighed og liv.

Det betyder at vi ikke behøver at være perfekte, at vi ikke behøver at være bange for at se vores mange fejl, når de spejler sig og vi bliver gjort al for opmærksomme på dem.

Gud elsker os på trods af vores fejl, og det er Gud, der skal frelse os, og ikke os selv der skal betale regningen – den har Kristus taget for os på korset. Vi behøver ikke at være perfekte.

Det betyder at Stefan og alle andre troende kommer til at opleve kødets opstandelse og det evige liv.

Det betyder et væld af overskud og kærlighed, som vi må trække på og rundhåndet give hinanden af.

Betydningen af julen kan ikke gøres op med korte sætninger, for betydningen er uendelig, men derfor skal vi endelig ikke holde op med at minde hinanden om, at julen har bragt velsignet bud og at der er grund til at glædes.

Vi skal glædes på trods af Stefans død og alle andres martyrerers død og forfølgelser siden.

Vi skal glæde os på trods af krigen i Ukraine med de høje priser på energi som følge.

Vi skal glæde os på trods af klima krise og krise på biodiversitetsområdet.

Vi skal glæde os på trods af smerte, sygdom og død.

Der er født os en frelser. Han er Kristus, Herren.

Vi er realistiske mennesker, der godt kan se, at alt ikke er godt på trods af Kristi fødsel ved vores tidsregnings begyndelse.

Men julen er alligevel begyndelsen på alt godt. Begyndelsen på frelses planen, der har uendelig betydning for os.

Den lille dreng, der ligger i en krybbe. Barn, der holdes af en ung mor, fordi han ikke selv kan holde hovedet, som det sande menneske han var – han er også sand Gud. En sand Gud med en plan, der skal få os frelst igennem al den modstand vi og evangeliet møder.

En sand Gud, der i en verden af ufred kommer med fred!

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,

Fader, Søn og Helligånd,

du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,

højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed

Amen